

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovensko pevsko društvo.

Naši rojaki mej Muro in Savo neso v toli ugodnem položaju, kakor mi v ožjej naši kranjske domovini, — kjer pa v zadnji čas tudi ni vse tako, kakor bi moralo biti, — vender pa se tako neumorno in vztrajno poganjajo za svoje pravice, za svoj napredek, da nam mnogokrat morejo biti v vzbujajo. Ne bodemo na široko razkladali delovanja vrlega „Slovenskega društva v Mariboru“, ne bodemo v zgled stavili vzajemnega in složnega gibanja pri volitvah, niti neustrašljivega postopanja njih hrabrih poslancev v deželnej zbornici v Gradci, tudi tega nečemo popisavati, kako odurne socialne razmere jim je prenašati v nemčurskih mestih na Štajerskem, ampak govoriti nam je danes o društvu, ki se baš sedaj snuje, ki se je še le porodilo, a že pri svoji zibelki obeta, da bode velike važnosti in to društvo je „Slovensko pevsko društvo“.

Pri Miklošičevi slavnosti v Ljutomeru stopilo je nekoliko mladih a odločnih domoljubov vkupe in sklenilo osnovati „Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptuj“. Sklep ta ni bil tako lahko izvedljiv, kar bode vsakdo razumel, kdor je kdaj bival v zeleni sosednji kronovini. A beseda dana ostala je veljavna, z jekleno žilavostjo so omenjeni rodoljubi izveli svoj sklep in danes že moremo z veseljem pozdravljati ustanovitev tega pevskega društva.

Ugovarjati bi utegnil kdo, da ustanovitev takega društva ni tolike izredne važnosti, zlasti ne politične. A tacemu treba v zgled pokazati samo na Nemčijo. Nemška pevska in telovadna društva so že leta in leta uplivala na narod, vzbujala narodno zavednost, narodni ponos, ter tako pot gladila bodočnemu političnemu delovanju in brez dvojbe tiči veliko resnice v izreku, da so omenjena društva za združenje Nemcev toliko storila, kakor marsikateri vojskovodja. Kadar bodemo tudi mi imeli dovolj pevskih in telovadnih društev, potem bode tudi naš narod že toliko narodne ideje prošinjen in tako organizovan, da se mu vsaj za bližnjo bodočnost ne bode bati raznarodenja.

V središči Slovenije, v belej Ljubljani je v tej zadevi že precej skrbjeno, kajti tu imamo pevski zbor Čitalnice Ljubljanske, slovensko delavsko pevsko društvo „Slavca“, „Sokola“, „Glasbeno Matico“ itd. takoj pred mesta ozidjem pa vrle Šišenske čitalnice

mešani zbor. V Kamniku imamo „Liro“, v Rudolfovem pa novo pevsko društvo, ki broji že jako veliko članov, mej njimi kaci 60 pevk in pevcev. Tudi na Primorskem se jako marljivo in s pridom goji narodno petje, in skoro vsaka čitalnica ima svoj, četudi deloma skromen pevski zbor. Na Štajerskem pa smo dosedaj pogrešali takega društva. Na glas so sicer pevci Celjski in Mariborski, poznati so hrabri „Savinjski Sokoli“ in njih čili glasovi, a vse to je bolj lokalnega pomena, in ta pevska društva so v prvi vrsti namenjena le svojim članom in tem večinoma le v društvenih prostorih. Po drugod pa glede ubranega, umetljenega petja še ni pravega uspešnega gibanja.

Nedostatek ta hoteli so odpraviti narodni naši pionjerji na Ptuj in v ta namen zasnovali so „Slovensko pevsko društvo“, kateremu so kot sedež določili starodavni Ptuj, nekaj zaradi tega, ker je ondu že osnovano precej močno slovensko petje, nekaj pa tudi zaradi tega, ker je ondu več delalnih močij, nego v marsikaterem drugem mestu na dolnjem Štajerskem.

To društvo, čegar potrebo smo že davno čutili, bode gotovo izvrstno delovalo, kajti petje blaži srce in kakor Orfeja čarobni zvuki na divje zverine tako upliva miloglasno petje na človeško srce, napolnjujejo z narodnim ponosom in navdušuje rodoljube k vztrajnosti v političnem boji.

Potrebno se nam zatorej zdi, najtopleje priporočati novo zasnovano „Slovensko pevsko društvo“ vsem rodoljubom, kajti brez podpore društvo ne more vzpavati, ne more izvrševati svoje naloge, kakor bi rado in ne more razprostriti svojih kril ob Savi in Dravi, nasprotno pa bode tem obširneje in plodoviteje društveno delovanje, čim več bode brojilo članov, čim večji bodo društveni dohodki.

Naj torej vsakdo, kdor le more pristopi temu novemu društvu in mu pridobiva članov in podpornikov mej svojimi znanci, zlasti vsakdo, komur dopušča čas, naj se udeleži prvega velikega zbora, ki bode prihodnjo nedeljo v 23. dan t. m. v Mariboru, kajti to društvo bode za naše štajerske brate in posredno tudi za koroške izredne važnosti.

Prav iz srca želimo, da bi to društvo jednako blagodejno in uspešno delovalo, kakor „Slovensko društvo“ v Mariboru, da bi se obe društvi v javnem življenju vzajemno podpirali in popolnjevali in da bi

iz tega delovanja dozorel našemu narodu in v prvi vrsti rojakom na Štajerskem plod, ki se je pri osnovi društva imel pred očmi. V to ime kličemo danes vsem rodoljubom: Bog in Slovenci!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. novembra.

Državni zbor bode v prihodnjem zasedanju vsekako rešil delavski red in pristojbinski zakon. Da bi pa tudi predloga o odpisu gališkega zemljiškega odveznega dolga že prišla pred zbor, ni dosti upanja, dokler ne preneha Lienbacher nasprotovati proti vsem novim koncesijam Poljakom.

Vnanje države.

V „Zürcher Zeitung“ piše njen Dunajski dopisnik, da je Bismarck že 1867. in 1871. l. skušal skleniti zvezo z Avstrijo. 1867. leta se je pa grof Beust ustavil **avstrijsko-nemški** zvezi. 1871. leta je hotel Bismarck, da se ta zveza ne le mej vladama sklene, temveč tudi od narodnih zastopstev potrdi, tako da bi vsak minister moral rušiti zakon, ko bi hotel se zvezati s kako drugo državo. A notranja politika avstrijska tedaj ni bila po tem, da bi bilo upati, da parlament potrdi tako pogodbo. Ko se je leta 1879 res sklenila zveza mej Avstrijo in Nemčijo, zahteval je zopet Bismarck, da se pogodba predloži parlamentu. Grof Andrassy pa v to ni hotel privoliti, ker so baš tedaj v avstrijskem državnem zboru dobili konservativci in Slovani prevago in bi ti bili utegnili ugovarjati takej zvezi. Ravno spremembe v avstrijske zbornici poslancev so tudi dale povod Andrassyju, da je dal svojo demisijo.

Rusko vojno ministerstvo namerava popolnem reorganizovati zemskostvo opolčenje (deželno hrambo), kakor smo že poročali. Pred vsem je hoče preskrbeti z najnovejšim orožjem, nastaviti stalne načelnike zemskim deželnoobrambenim oddelkom, družinam in sotnijam. Teh načelnikov pa ne bode imenovala vlada, ampak volila jih bodo zemstva na tri leta. Ta nova naredba mora se pohvaliti zato, ker daje narodnim zastopstvom novo pravico, je tedaj zopet jeden korak dalje po potu k parlamentarizmu. Razmere mej Rusijo in Vatikanom so zopet jako napete; govori se že, da bode Rusija odpoklicala svojega zastopnika pri papeževem stolu, Butenjeva. To moramo jako obžalovati, kajti utegnilo bi shujšati razmere mej Rusi in Poljaki, ki so se poslednji čas bile dosti zboljšale.

Carinska komisija **francoske** zbornice je zavrgla s 6 proti 5 glasom vladno predlogo, da bi

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

II.

(Dalje.)

Kar mi z začetka ni dopalo, a potem mi ravno narobe bilo jako prijetno, bilo je njegovo popolno ravnodušje k mojej vnanjosti, prav kakor bi jo bil preziral. On nikdar niti s pogledom, niti z besedo ni dal razumeti, da sem lepa; a še celo gubančil je čelo in smijal se, če so vpričo njega hvalili mojo lepoto. Celo rad je iskal na meni razne pomanjkljivosti in dražil me z njimi. Modnim oblekam in spletnjem las, s katerimi me je lišpala Katija ob praznikih, se je posmehoval, kar je jako dražilo dobro Katijo in s prva tudi mene jezilo. Katija, ki je s svojim umom uganila, da mu dopadam, nikakor ni mogla razumeti, zakaj mu ni prav, da se ženska, ki mu je všeč, pokaže v ugodnem svitu. Jaz sem

kmalu uganila, česa je on želel. Rad bi se bil prepričal, da v meni ni koketstva. In ko sem to vedela, mi res ni ostalo ni sence koketstva v mojej obleki, razpletanji las in vedenji; pa sedaj se je pojavilo koketstvo priprostosti v času, ko še nesem mogla biti priprosta. Vedela sem, da me ljubi, ali kot otroka ali kot žensko, tega se nesem vprašala; jaz sem visoko cenila to ljubezen in čutila, da me ima za najboljšo deklico na svetu in nesem mogla, da ne bi želela, da bi se on še dolgo tako motil. Nehoté sem ga varala. Pa varajoč ga, postajala sem sama boljša. Čutila sem, koliko bolje in dostojneje je bilo razkazovati pred njim dobre strani duše svoje kakor telesa. Moje lase, roke, obraz, navade, naj bodo dobre ali slabe, zdelo se mi je, je on z jednim pogledom ocenil in jih poznal tako dobro, da k mojej vnanjosti nesem mogla nič dodati, če sem ga hotela varati. Duše moje ni poznal, ker jo je ljubil, in ker je še rasla in razvijala se, zato sem ga v tem oziru lahko varala in sem ga res. In kako lahko sva se razumela, ko sem ga do dobrega spoznala! Ta nemir brez vsega uzroka, hrepenenje po dvigljenji, ki me je težilo, je popolnem zginito. Ču-

tila sem, da me je do dobrega poznal, naj sem že bila pred njim ali zraven njega, sedela ali stala, imela lase gladko počesane ali skodrane, zdelo se mi je, da je bil zadovoljen z menoj, kakeršna sem bila. Mislila sem, da bi me nikakor ne razveselilo, ko bi on nepričakovano, proti svoji navadi, kakor drugi, rekel mi, da sem lepa. Zato se je moje srce razveselilo, kadar me je po kakej mojej besedi bistro pogledal in odgovoril z ganljivim glasom, kateremu se je prizadeval dati šaljiv ton.

— Da, da, v vas je nekaj. Vi ste izvrstna deklica, to moram reči.

In zakaj sem dobivala take pohvale, ki so me napolnjevale s ponosom in veseljem? Sedaj zato, ker sem rekla, da sočustvujem ljubezni starega Gregorja k svoji unuki, sedaj zato, ker sem bila do solz ganena, ko sem prečitala kako pesen ali kak roman, sedaj zopet, ker sem dajala prednost Mozartu pred Schulhofom. Čudno se mi je zdelo, kako z nenavadnim čutjem sem uganila tedaj vse to, kaj je dobro in kaj je treba ljubiti. Večina mojih prejšnjih navad in ukusov mu ni ugajala, in treba mu je bilo samo z gibanjem obrvi ali pogledom poka-

se povišala carina na inozemsko živino, ki se na francosko uvaža! Vlada je s to predlogo hotela francoske živinorejce varovati pred bujo inozemsko konkurenco, in h kratu povišati državne dohodke. Večina članov te komisije je pa bila tega mnenja, da bi imela ta naredba slabe posledice na obrtnijo, ker bi podražila živež po mestih. — Iz francosko-kitajskega bojišča se poroča, da so Francozi zaseli Tamsui.

Konflikt Italije z južnoameriškimi državami še ni poravnal. Brazilija je sicer že dovolila uhod italijanskim ladijam v njene luke, Uruguay in argentinska republika pa nikakor nečeta dovoliti. Vse prizadevanje in pretenje laške vlade je dozdaj bilo zaman. V Ameriki tudi le predobro vedo, kako težavno bi bilo Italiji začeti vojno, zato se za vsa groženja dosti ne menijo. — V Teheranu perzijskeje stoje, hoče Italija osnovati glavno konzulstvo.

Afrške konferenci Nemčija baje ne misli predložiti nikakega svojega programa in hoče popolnem objektivno voditi posvetovanja. Ker večina evropskih vlastij želi svobodno trgovino po onih krajih, kakor Nemčija, zato se slednjeji ni bati, da bi konferenca sklenila kaj njej neugodnega. Prva seja konference bila je v soboto popoldne ob dveh v Bismarckovej palači. Pri tej seji se je konferenca samo konstituirala. Na predlog Italije izvoljen je bil Bismarck predsednikom. Odposlanci sedeli so v polu krogu okoli mize po abecednem redu svojih držav.

Neugodna poročila iz Sudana in Egipta so angleškim konservativcem ravno prav prišla. Dala so jim nado, da se bode narod naveščal brezvspešne vnanje politike vlade in jim pomogel pri prihodnjih volitvah do vetine. Zato pa hočejo ta teden predlagati v zbornici, da se vladi izreče grajo zaradi vnanje politike. Nadejajo se pomoči radikalcev in Ircev. Ko bi dobili večino, bi najbrž vlada apelovala na narod. Dokler se pa ta predlog ne reši, pa zgornja zbornica ne bode vzela volilne reforme v pretres. Tako utegnejo konservativci doseči, da se bodo prihodnje volitve vršile še po starem volilnem redu, kar jim daje upanje na zmago. — 6. t. m. se je angleški protektorat nad južnim obzrjem Nove Guineje slovesno proglasil v pričo angleškega avstralsko-azijskega pomorskega poveljnika, petdesetih domačih glavarjev in petih vojnih ladij.

Novejša poročila iz Sudana glasé se kaj neugodno za Angleže. Najznamenitejši arabski rodovi se jim izneverujejo in pridružujejo Mahdiju. Da bi Wolseley-a ekspedicija imela kaj uspeha, o tem Angleži sami dvojijo. Sedaj so neki v velikih nevarnostih. Kako je z Gordonom, se sicer ne vé, a vender je od dne do dne verjetnejše, da je ujet ali pa ubit.

Dopisi.

S Štajerskega, 15. novembra. [Izv. dop.] (Donesek k jednakopravnosti našega jezika pri c. kr. uradih.) „Slovenski Narod“, katoremu je pred vsem drugim naméa in smoter potozati se za državljanska prava tistega, čegar ime na celu nosi, pisal je o gori označenem predmetu že toli in tolikrat, da se bojim, ka bi č. čitatelji prezrili ta dopis moj „s Štajerskega“. Prosim, naj se blagovolijo čitati té vrste; navesti hočem na videz malenkosten in neznaten, pa zanimiv faktum.

V Šmárjskem okraji poslal je bil nekdo c. kr. davčnemu uradu v Laškem trgu 3 gld. za vojačino (vojaško takso) z dostavkom, naj mu isti davčni urad potrdi prejem v slovenskem jeziku, kojega se je tudi pošiljatelj na poštni nakaznici bil poslužil. Ali proti izrečnemu zahtevanju pošlje Laška davkarija pobotnico nemško! Dotičnik pošlje nemško pobotnico v Gradec predsedništvu c. kr. dežel-

zati, da mu ne dopade, kar jaz hočem povedati, — ali treba mu je bilo narediti samo njen svojstven nejevoljen in skoro prezirajoč obraz, takoj se mi je zdelo, da ne ljubim več tega, kar sem ljubila poprej. Včasih, ko mi je hotel kaj svetovati, zdelo se mi je, da že vem, kaj bode povedal. Če me je vprašal, gledajoč v me, je njegov pogled izvelkel iz mene ono misel, katero je on želel. Vse moje tedanje misli, vsa moja tedanja čuvstva, neso bila moja, ampak njegove misli in čuvstva, katere so najedenkrat postale moje, prešle v moje življenje in je osvetile. Ne da bi bila samo opazila, začela sem popolnem z drugimi očmi gledati na vse svoje opravke. Knjige, katere sem prej čitala samo, da sem preganjala čas, postale so mi najedenkrat jedna najlepših radosti življenja; in to samo zato, ker smo z njim govorili o knjigah, čitali jih z njim vkupe in je on je prinašal meni. Poprej je bilo ukvarjanje s Sonijo, učiti jo, zame težavna naloga, katero sem samo zato izpolnjevala, ker sem vedela, da je moja dolžnost; zdaj pa, ko je bil on včasih pri tem pouku, me veseli slediti za Sonijinimi vspehi. Prej se mi je nemogoče zdelo naučiti se kak cel muzikalni komad, a sedaj, ko sem vedela, da me bode on

nega finančnega ravnateljstva s slovensko pritožbo, da nemške pobotnice od Laške davkarije nikakor ne more vsprejeti ter da prosi pobotnice slovenske. In glej! čez par tednov že dobi platitelj vojažne od Laškega davčnega urada slovensko pobotnico, pravilno napisano na tiskani slovenski blanketi.

Pobotnica se končava: C. kr. davkarija na Laškem, dné 11. oktobra 1884. Roschanz s. r., c. kr. davkar; Belšak s. r., c. kr. kontrolor.

Vprašamo: Ali c. kr. davkarija na Laškem ni imela že poprej slovenskih pobotnic? Ali jih je še le zdaj dobila — iz Gradca? Ali so jo še le Gradčani naučili slovenščine? — Treba je bilo takega pritiska od zgoraj, da se je izdal ta uradni listič v našem jeziku!

V dobro urejeni, v besede resničnem pomenu liberalni, svobodni državi, kakoršna hoče biti lepa Avstrija naša, morali bi že vsled § 19. osnovnih zakonov c. kr. uradi občeati s strankami v istem jeziku, katerega se poslužujejo stranke same; občeati pa bi tako morali c. kr. državni uradi sami od sebe, ne da bi treba bilo tistega večnega dreganja, pritoževanja, reklamovanja itd. Ali, ker je tako idealne pravicoljubnosti težko kje najti na svetu izimši morda — „Platonovo državo“ zatorej:

Kdor si Slovenec, občuj ustno in pismeno z vsemi uradi, posvetnimi in cerkvenimi, po svoji domovini v svojem jeziku ter zahtevaj izrečno, da se takisto tudi Tebi odgovarja.

Ako od urada ne dobiš slovenske listine, pritoži se više, dokler ne dosežeš svojega prava.

Optimizem ni nikjer dosti prida, v politiki pa ne velja prav ničesar.

Ne pričakujmo kakega „mesija“ iz devete dežele, ki bi nam priboril boljšo bodočnost in nam zagotovil narodnost našo, (ki je saj pri nas na Štajerskem v nevarnost, če že ne v Ljubljani). Mesija in zagotovitelj svoje narodnosti — to smo mi sami!

Vigilantibus jura!

Iz Celja 14. novembra. [Izv. dop.] — Danes je bila pri okrožnem sodišči pod predsedstvom Heinricher-ja apelna obravnava v tožbi dr. Arthura Kaučič-a na Dunaji proti c. kr. notarju F. Veršec-u iz Sevnice. Slednji je bil zatožen, da je ob priliki znane affaire zastran odstranjenja plakatov nemško-liberalnega volilnega komite-ja proti tožniku razžaljive osudne besede izrekel. Pri prvi instanci je bilo zaslišanih pet popolnem verodostojnih prič zatoženca, ki so bile pri tisti priliki navzoče. Vse te priče so pod prisego potrdile, da zatoženi besed, katerih ga dolže, ni izpregovoril. Glede na to in na protislovice, ki so se jasno pri tožnikovih pričah pokazale, in z obzirom na osebne lastnosti teh prič bil je prvi sodnik prepričan, da le priče zatoženca resnico govorijo, tožnikovim pričam pa da ni verjeti. Zatoženeec je bil torej pri prvi instanci za nekrivega spoznan, ker je bilo jasno, da zatoženeec onih besed nikdar govoril ni. — Pri apelni obravnavi stili bili danes dve tožnikovi priči navzlic protestu zatoženca zapriseženi, katerima prvi sodnik ni dal prisega, ker sta se mu preveč sumni zdeli. — Na konci obravnave je zatoženeec v svojem govoru jasno svojo nedolžnost zatrjeval, dokazoval in dokazal, da ni nikoli onih ostudnih besed govoril, poudarjal je, da

poslušal, morda celo pohvalil, sem jaz po štiri-desetkrat ponovila jedno kitico, tako da je uboga Katija mašila ušesa z vato, a meni ni postalo dolgčas. Kako drugačno in lepšo vsebino in pomen so sedaj imale te stare sonate. Celo Katija, katero sem poznala in ljubila kakor samo sebe, se je sedaj premenila v mojih očeh. Še le sedaj sem razumela, da njena dolžnost ni bila, biti mati, prijateljica in dekla, kakor je bila pri nas. Razumela sem vse zatajevanje samega sebe in udanost tega ljubečega bitja, razumela, kako hvalo sem jej dolžna; in še bolj sem jo začela ljubiti. Naučil me je gledati na naše ljudij, kmete, posle in dekle vse drugače, kakor poprej. Smešno je povedati, da sem do sedemnajstega leta za te ljudi, sredi katerih sem živeła, bila bolj tuja, nego za one, katerih še nikoli nesem videla; nikdar nesem pomislila, da ti ljudje tudi ljubijo, želé in žaljujejo kakor mi. Naš vrt, naša polja, naši gaji, katere sem že tako dolgo poznala, postali so najedenkrat novi in lepi zame. Ni zastoj on govoril, da je v življenji le jedna sama prava sreča, — živeti za koga drugega. Tedaj se mi je to zdelo čudno, jaz tega nesem razumela; pa to prepričanje se mi je nehote usadilo v srce. Odkril mi je celo življenje

nasprotnikove priče neso verodostojne, da že iz njihovih izpovedeb sledi, da ne govorijo resnice, da njihove bistveno različne izpovedbe jasno neresničnost njihovih trditev kažejo, da je nasprotno pet njegovih prič njegovo nedolžnost brezpogojno potrdilo, dalje da one besede, če bi bile tudi govorjene, ne bi nikdar mogle tožnika dra. Arthura Kaučič-a z Dunaja zadeti, ker ga on niti ne pozna, za njegovo eksistenco niti vedel ni, torej na njega nikakor misliti ni mogel, še manj pa ga razžaliti hotel, da bi one besede k večjemu le na Eivarda Kaučič-a v Sevnici cikale, ki pa ni tožil, da zatožba nikakor dokazati ne more, da bi se one besede tega tožnika tikale. — Slednjič je navajal, da za njega govori prepričanje prvega sodnika, ki razmere in osebe neposredno pozna, in naglašal, da bi mu buje delo, ko da bi ga sodnija sposobnim smatrala za ta izrek, kakor obsodba in kazen sama; — na vse to bil je krivega spoznan in na 10 gld. globe obsojen. — Komentar si napravite sami.

S Klopinskega jezera na Koroškem 14 novembra [Izv. dop.] Klopinsko jezero, oddaljeno poldrugo uro od mesta Velikoveca, je pravi raj v naši okolici.

Obiskali so nas letos, prav odlični gostje Kranjska in Hrvatske; ter se vsi čudili, lepi legi in divnotvornosti tega okraja.

Kakor nekdanj, tako se tudi sedaj zbirajo rodoljubi, pozno na jesen, ko so nas ljube tice pevke, že davno zapustile; ko rujavi pašniki zapuščeni stoje onkraj jezera; ko bridka slana pari zadnje blede cvetice in že burja brije po mrzli dolini igraje si z listjem raz drevja popihamim; — tedaj se nežno zelenje še jedenkrat razvija po njivah, češ naj polje še jedenkrat pokaže svoje nadopolno obličje, predno se potem za dlje časa zagrne v beli plašč.

Tak dan bil je na sv. Jurja, ko to pišem pa nam je sneg že vse pobelil.

Svetega Jurja so hoteli koroški Slovenci, po stari slovanski navadi praznovati pri gosjem kljunu in kozarcu dobrega Dolenjca pri Klopinsk. jezeru. Navzoče goste pozdravlja g. H. Potem pa se je začelo navdušeno petje. Čisti in lepi glas g. Podobnika je navzoče kar očaral. Mornarja zapel nam je tako lepo, da smo se vsi čudili; tudi je v lepem in jedernatem govoru navzočno duhovščino pozdravil. G. Š. je napiljal hišni materi, ter jej polagal na srce naj njih hiša ostane vedne slovenska kakor je. Ženica bila je do solz ginena in tej ženi se vidi, da ne gleda samo na svoj dobiček; vesela je in zadovoljna, če vidi svoje goste vesele in zadovoljne. Po nasvetu, g. M. se bodo veseli večeri pri ugodnem vremenu vsak torek prirejevali.

Vsi navzočni odposlali smo spodnještajerskemu pevskeemu društvu pismo; želeč mu najboljši uspeh. Tudi pri nas bilo bi umestno kako pevsko društvo, ker naš narod je tukaj premalo delaven, vsled tega zanemarjen in zatiran, posebno naše šole so take, da je težko o njih pisati. Predno smo se razšli, dobre volje, poprime g. H. za klobuk, in nabere pridejane novce (16 gld.) za „Narodni dom“. Želeti bi bilo, da bi se zopet kmalu tako navdušeno pozdravljali.

Z Iga 15. novembra. [Izv. dop.] V našej dolini je nastala neka tišina, ki bi bila neznosna, ko bi nam naši vrli gasitelji ne pripravili sem ter

pravih radostij, ne da bi bil kaj izmenil v mojem življenji, ali pa kaj dodal, razun sebe, v vsakem utisu. Vse to je že z otročjih let tiho okrog mene, treba je bilo samo njega, da je to začelo govoriti, prodrlo v moje srce in napolnilo je s srečo.

Često sem to poletje zabajala gori v svojo sobo, ulegla se na postelj, in na mesto prejšnje pomladanske tuge, želj in nad v bodočnosti, polastil se me nemir sreče v sedanosti. Nesem mogla zaspiti, ustajala sem, usela se k Katiji na postelj in pravila sem jej, kako sem srečna, kaj sem se jaz sedaj spominjala, jej ni bilo treba praviti, ona je sama videla to. Ona mi je odgovarjala, da tudi ona ničesa ne treba, ter je tudi jako srečna in poljubovala me je. Verjela sem jej, meni se je zdelo, da tako mora biti. In je tako prav, da smo vsi srečni. Pa Katija je tudi morala misliti na spanje, zato se je večkrat naredila jezno, pregnala me od svoje postelje in zaspala; jaz sem pa dolgo naštevala vse to, s čimer sem tako srečna. Včasih sem ustala, in v drugič molila s svojimi besedami, da sem se Bogu zahvalila za svojo srečo, katero mi je dal.

(Dalje prih.)

tja kake zabave s tombolo. Le škoda, da se to koristno društvo še vse premalo podpira. A o tem pri priložnosti! — Ni se pa čuditi, da je nastal pri nas tako lep m.r. Kajti prekucubi — „arhisti“ jih zove ljudstvo, — ki so tam po letu neki zelo rogovili, so sedaj ugnani, in celo s propovednice jih več ne nadlegujejo. Vsi žive varno življenje v zakurjenih sobah, le nad jednim visi še vedno Damoklejev meč osvete. Hudobni jeziki vsaj tako govore, da bi ne ostal zdravih udov, ko bi se ob napačnej uri prikazal v naše središče. Meriti bi moral brz h korakov dolgi pot od lepe, na novo zgrajene mežnarije doli do periferije naše župe. Ko bi se kaj takega pripetilo, zavlado bi veliko veselje v našem Izraelu, in nekdo bi si od veselja roke mel ter žebiral: „Pa so ga vender!“ A propos! Ker sem ravno pri tej novejši stavbi, usojam si napraviti nekaj opazek. Reklo se je bilo, da bodo v to zgradbo pripomogli prostovoljni darovi. A to so čudni prostovoljni doneski, ako hopita dva možaka s papirjem v roki od hiše do hiše ter narekujejo, koliko pride plačila na tega ali onega gospodarja. Poleg tega je pa še to-le: Proračun je bil menda napravljen za 800 gl.; zdaj pa stane ta stvar gotovo čez 1200 gold. Ob nekeje priliki se nam je reklo: „Vi ste berati;“ zdaj pa moramo mi berati tem neberačem dajati miloščino ubogajme. Kje je tu doslednost? Kdo mi reši to uganko? Dalje bi se drznili vprašati: Ali je treba tako palačo zidati cerkovniku? Najboljši kmet v naši župi nima take hiše, kakor jo bode imel njegov služabnik. Toda spodnji del te hiše je podoben kakej prodajalnici. Čemu to? Ali smo za prodajalnico zidali palačo? Menda ne. Vprašam dalje: Ali ni že sedaj preveč prodajalnic na Igu? Pustite sedanjim prodajalcem njih trdo zasluženi krajcar, ne vabite tujih ljudi k nam, denar ostani med domačini! Komur je mari blaginja domačin župljanov, pritrčiti mi mora, da govorim resnico. Opozoril bi naše župane in možake sploh še na to-le: Skrbite, da ostane nova zgradba občinska lastnina, ker so jo občine sezidale s „prostovoljnimi“ darovi. Menite-li, da bode sv. Martin bolje skrbel za hišo, kakor skupina vrlih možakov? To v preudarek! Mimogrede rečeno: Kaj pa, ko bi se jedna izmed toliko sob prepustila bralnemu društvu, ki smo ga zelo potrebni? — Še nekaj: Ko je bil nekaj v nekem časopisu govor o naših „arhistih“, zagnali so velik hrup proti onemu dopisniku in očitali mu „nesramno laž in ostudno obrekovanje“. In kaj je skušala naša gospoda ovreči v onem dopisu? Nič drugega ne, kakor trditev, da se zidajo „nepotrebne in drage stavbe.“ In ali ni to resnica? Poglej to novo mežnarijo, popraviljanje v Tomičevskem župljiškem poslopju itd. itd. Nasproti pa bi bilo vredno ozreti se tudi na kaplansko „šupo“, katerej menda ne dobiš para v vsej Izanskej župi. Pa saj za kaplana je vse dobro! Nečem govoriti o beri drugega kaplana, rečem le še to: Kdor hoče komu očitati „laž in obrekovanje“, ta ne pridi z golimi besedami, ampak z dokazi v rokah; če ne, pa jezik za zobmi! Za danes zadostuj!

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občinam: Krško, Cerkalje in sv. Križ, katerim je v 1. dan avgusta toča pobila, 1000 gl. podpore.

— (Občina Biš ob Pesnici) je čestitega gospoda zlatomašnika in profesorja v pokoji dr. Josipa Muršeca Živkovega v Gradci imenovala častnim občanom za premnoge zasluge v prid občine in cele župnije.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) po svoji marljivosti in svojih pogostih javnih nastopih že sedaj zavzema jako odlično, da ne rečemo prvo mesto v našem društvenem življenju in pridobiva dan na dan več članov in prijateljev. Včerajšnji pevske večer v restavraciji v „Hotel Evropa“ bil je zopet nov uspeh. Ne le, da je bilo poslušalcev, da so kljubu prostornemu prostoru sedeli tako na tesnem, kakor „duše v vicah v pratiki“, izvajal se je tudi spored točka za točko precizno in v splošno pohvalo. Pevski zbor, ki šteje okoli 60 pevcev, je že tako krepak in izvežban, da more povsod z uspehom nastopiti, da je kos še tako težavnim skladbam, poleg tega pa ima društvo tudi druge nadarjene člane, kakor sta gg. Jeršek in Perdan, ki sta spretna pevca in za komične prizore, kakor ustvarjena; ima pa zlasti v gosp. Jelčniku vrlega predsednika, ki je dober govornik, ki zna jako srečno ubrati tudi humoristično stran, kakor je včeraj s svojim komičnim berilom poka-

zal. Kljub tropičnej vročini se je občinstvo jako dobro zabavalo in radovalo in z večjim zanimanjem in pazlivejšo poslušalo razne točke sporeda, nego se to čestokrat godi v takozvanih boljših krogih. Zato tudi radi konstatujemo, da pri veseljah „Slavec“ vlada jako prijeten ton in da je napredek naših delavcev tudi v socialnem življenju zares velik.

— (Šišenska čitalnica) priredila je včeraj na Martinovo nedeljo v Koslerjevi zimski pivnici besedo, katera je, dasi je bilo včeraj prav veliko veselje, privabila toliko občinstva, da vsemu niti prostora ni bilo. Spored bil je bogat, skoro preobširen, kajti obsegal je 12 točk za zbor in godbo, igro „Muteč“, tombolo, naposled pa še ples. Moški in mešani zbor držal se je prav dobro, posebno dopadali so „Hrvatski napjevi“, največ pohvale pa je žel g. Sochor, ki je svoj tenor-soilo izvrstno pel. Igra Muteč predstavljali so gospa Gutnikova, gg. Bonáč, Gutnik, Kajzel in Pelan prav gladko, zlasti g. Kajzel bil je tako dobro razpoložen, da se je glasen smeh polastil občinstva. Ko se je odigrala z obilimi dobitki oskrbljena tombola, pričel je ples, katerega je nežni spol že željno pričakoval in ki je trajal do rane ure. Vsa beseda vršila se je jako točno in pokazala, da ima Šišenska čitalnica jako marljive pevke in pevce, skrbno vodstvo, mej občinstvom pa veliko simpatij.

— (Iz Zagreba) se nam poroča: Kakor prihod, tako bil je tudi odhod vladike Strossmayera velikanska ovacija. Vsa društva: „Hrvatski Sokol“, „Kolo“, „Lira“, „Sloga“, trgovsko društvo „Merkur“, delavsko društvo, ognjegasci in na tisoče občinstva defilovalo je preko Zrnijskega trga mimo Vraničanyjeve palače, na katere balkonu je stal Strossmayer. Na kolodvoru čakala je nebrojna množica na sprejem in burni živiočki so zaorili, ko se je pripeljal škof. Zastavonosci nagnili so prapore nizdolu, godba je zsvirala, bengaličen ogenj in rakete razsvetljevali so prizor, kakejšnega Zagreb še ni videl. Ko je čez pet minut podela ta ovacija, stopil je Strossmayer na stopnice kolodvorskega vhoda, ter se s presrečnimi besedami zahvalil na tolikej časti. Po njegovem govoru zopet frenetični živiočki in ovacije, ki so se ponavljale, dokler ni ljubljene gosta odpeljal vlak. Zastopniki mesta spremili so škofa do Zakany-a. Po odhodu vlaka vrnila so se društva v mesto ter baronu Louis-u Vraničanyju napravila svečano serenado.

— (Za četrto zasedanje) porotnih obravnav, ki se prične pri c. kr. deželni sodnji Ljubljanski dne 1. decembra t. l. so izžrebani sledeči gospodje: Aleš Lovro, posestnik v Šmartnem pod Šmarno goro; Perdan Janez, h šni posestnik v Ljubljani; Mali Janez, usnjar v Radovljici; Kos Henrik, hišni posestnik v Idriji; Rudolf Anton, hranilnični uradnik v Ljubljani; Žitko Jakob, posestnik v Verdu; Razinger Miha, posestnik Pod Korenom; Lindtner Anton, hišni posestnik in trgovec v Kranji; Mallner Janez, hotelier na Bledu; Lozar Josip, trgovec, Fran Fortuna, trgovec, Günzler Makso, agent, vsi v Ljubljani; Gabrijelčič Janez, posestnik in gostilničar na Brezji; Bartelj Josip, h šni posestnik v Ljubljani; Hladnik Matija, posestnik v Cirkovski Vasi; Domladiš Josip, mlinar v Bistrici; Spalek Anton, knjigovodja v Ljubljani; Ločnikar Tomaž, tovarnar na Viči; Schober Jakob, trgovec in hišni posestnik; Črne Josip, hišni posestnik in mesar; Luckmann Anton, trgovec, Leben Fran, hišni posestnik, vsi v Ljubljani; Veber Urban, posestnik in trgovec na Zalemlogu; Pok Josip, hišni posestnik v Ljubljani; Levec Ivan, posestnik v Dolu; Mühlisen Emil, trgovec z lesom v Ljubljani; Marinšek Fran, trgovec v Škofji Loki; Goričnik Fran, trgovec, Mathian Ivan, trgovec z hišno opravo, Schantel Fran, hišni posestnik, vsi v Ljubljani; Pollak Ludovik, posestnik in tovarnar v Trzinu; Rajakovič Fran, hranilnični uradnik v Ljubljani; Stare Julij, posestnik in trgovec v Kamniku; Likovič Fran, posestnik in gostilničar v Sneberji; Paichel Anton, hišni posestnik in Rössmann Matej, hišni posestnik, oba v Ljubljani. Nadomestovalni porotniki so: Karinger Dragotin, trgovec; Lasetzky Josip, krojač; Jevnikar Fran, trgovec; Slovša Fran, hišni posestnik; Wagner Moric, trgovski pomočnik, Papež Ivan, sodar; Iber Ivan, trgovec; Schumi Luka, krojač in Dogan Ivan, mizar vsi v Ljubljani. — Dosedaj je znanih dvanajst slučajev, kateri se bodo obravnavali pred porotniki.

— (Starinske najdbe.) V Drnovem pri Krškem kopali so zadnje tedne za Ljubljanski muzej „Rudolfinum“ pod vodstvom muzejalnega uradnika g. Schulza. Našli so 85 prav dobro ohranjenih

glinastih šaric, ki se bodo razstavile v našem muzeji. — Sedaj se koplje za muzej v strugi Ljubljanice mej Vrhniko in Verdom sedem delavcev pod vodstvom g. Schulza. Našlo se je doslej mnogo mečev in sulic iz rimskih časov, tudi veliko glinastih posod, a te le razdrobljene. Kopanje se nadaljuje. — Gosp. Fran Kotnik, veleposestnik in tovarnar pa je našel na Verdu mnogo jako znamenitega starega zlatega in srebrnega denarja in vsa najdbo poklonil Ljubljanskemu muzeju „Rudolfinum“.

— (Umrli) je preteklo soboto g. dr. Roman Sonus, odvetnik v Mariboru.

— (Iz Postojine) se nam piše: da mrtvaški zvon klenka tamošnji ustavovérni — Devoti stranki. V soboto so bili voljeni vsi kandidati narodne stranke v gospodarski odsek, in sicer Frid. Vičič, Josip Dekleva in Alojzij Kreigher; za namestnika gg. Josip Lavrenčič in Peter Kreigher. Tudi v četrtek, petek in soboto pričakujemo, da je zmaga naša. Občinstvo, volilci obnašajo se taktno in so tako disciplinirani, da se kar čudimo.

— (Iz Pontabla) se nam piše: Dne 16. t. m. ob 2. uri zjutraj čutil se je pri nas precej močen potres. Mer mu je bila od zahoda proti vzhodu. Mej potresom čul se je kakih pet sekund trajajoče podzemeljsko bobnenje.

— (Vabilo) k obnemu zboru „katoliškega podpornega društva“, ki so obhaja v nedeljo 23. novembra t. l. popoldne točno ob treh v vrtni dvorani „pri belem volu“. Dnevni red: 1. Razna sporočila. 2. Volitev novega odbora. 3. Razni nasveti. Opomba. Pri zborovanju smejo pričujoči biti tudi društveni prijatelji, katere pripeljejo v dvorano društveniki. Pri zboru predloge staviti in glasovati smejo pa le društveni udje. Pri tej priliki utegnejo društveniki odrajtati zaostalo letnino; tudi novi udje se pred zborovanjem morejo upisati v društvo. Po zborovanju, ki utegne trajati do 4. ure, se bo igrala tombola na korist ubožnim učencem in učenkam iz okoličanskih šol. Častite ude in druge društvene prijatelje vljudo vabimo in prosimo, naj se blagovolijo tega društvenega shoda vdeleževati v prav obilnem številu. V Celji, dne 11. novembra 1884.

Odbor katoliškega podpornega društva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Bremerhaven 16. novembra. Ladija „Minna“, kapitan Nijahr, z 800 sodi petroleja, ki so namenjeni v Stralsund, se je včeraj zvečer v našem pristanišču unela. Moštvo se je rešilo, a ladija gori še dalje.

Novi York 16. novembra. Cleveland ima 1078 glasov definitivne večine. Blaine je pripoznal, da se je pravilno štel. Demokrati svečano praznujejo volilno zmago.

London 16. novembra. Kakor razvidno iz dveh Gordonovih pisem, upa Gordon, da se v Kartumu vzdrži do prihoda angleške vojske, ter bode s svojimi parobrodi mej tem časom nadlegoval Mahdija in njegove čete. Mahdi je samo dan hoda od Kartuma.

Razne vesti.

* (Umrli) je preteklo soboto v Tešinu državni poslanec dr. Klier.

* (Pandurji v zasedenih deželah.) Moj izredne troške v članu 9 (žandarmerija) bosansko-hercegovskega deželnega budgeta uvrščeni so tudi troški za pandurje. Ti troški so:

1 bimbaši	820 gl.
6 mulasim po 720 gl.	4320 "
8 serdarjev " 300 "	2400 "
5 serdarjev-naměst-	
nikov po 200 "	1000 "
22 harambaš " 150 "	3300 "
6 buljukbaš " 365 "	2190 "
12 pandurjev " 219 "	2628 "
7 " " 182 " 50 kr.	1278 "
173 " " 100 "	17300 "
37.856 deležev kruba po 10 kr.	3785 "
doklade za svetinje	384 "
vkupe	39.405 gl.

* (Dohodki nemških vladarjev.) V Berlinu izhajajoči list izračunil je, koliko imajo nemški knezi na dan dohodkov. Po tem viru ima na dan: Kralj bavarski 11.050 mark, kralj saksonski 5.560 mark, kralj vrttembergski 5271, veliki vojvoda Hessen-Darmstadt 2964, veliki vojvoda Saksen-Weimar 2301, veliki vojvoda Oldenburški 1385 mark. Najmanjše dohodke ima knez Reuss starejšega kolena, namreč 294 mark na dan.

* (Tri milijone škode.) V Stroodu pri Rochestru uničil je te dni velik požar oljarnico. Škoda se ceni na tri milijone goldinarjev.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. nov.	7. zjutraj	743.56 mm.	- 4.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	741.98 mm.	+ 5.0° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	741.96 mm.	- 0.2° C	sl. svz.	jas.	
16. nov.	7. zjutraj	740.57 mm.	0.0° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	739.00 mm.	+ 3.9° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	739.58 mm.	+ 1.2° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala 0.0° in + 1.7°, za 3.8° in 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 17. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 30	kr.
Srebrna renta	82	60
Zlata renta	104	05
5% marenca renta	96	50
Akcije narodne banke	872	—
Kreditne akcije	294	60
London	123	05
Srebro	—	—
Napol.	9	74 1/2
C. kr. cekini	5	78
Nemške marke	60	05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	85
Ogrska zlata renta 6%	123	35
" " " "	93	80
" " " "	89	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	10
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	25
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	212

Tržne cene v Ljubljani

dné 15. novembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	50
Rež,	5	20
Ječmen	4	71
Oves,	3	9
Ajda,	4	71
Proso,	5	85
Koruza,	5	40
Leča	8	—
Grah	8	—
Fizol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	85
Maslo, kilogram	—	92
Mast,	—	82
Špeh frišen	—	58
" povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	84
Jajca, jedno	—	3
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	64
Svinjsko	—	56
Koštrunovo	—	3
Pišče	—	42
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	1	69
Slama,	1	51
Drva trda, 4 kv. metre	7	60
" mehka, " "	5	20

Kovač

s skušnjo v podkovanju konj išče se za živahen kraj na Notranjskem pod dobrimi pogoji. Kje? pove upravništvo tega lista. (742—1)

Skušeni

(740—1)

poštni odpravnik

(Postexpeditor) želi svoje mesto od 15. decembra naprej spremeniti. — Dopisi na „Kranjski sin“, Rakek.

Mazilo za lase

po prof. dr. Pithu!

Jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim uspehom pri tisočih.

1 lonček za dolgo časa samo 60 novcev prodaja pravega (705—2)

lekarna „pri samorogu“

J. pl. TRNKOCZY-ja, na Mestnem trgu št. 4, v Ljubljani.

C. k. privilegij šivalnih strojev.

Ivan Jax,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (113—40)

6letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Umetne

(32—86)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se uljudno p. n. obč. nstvu za obilno dosedanje naročanje, priporoča podpisani svojo bogato zalogo modnega

blaga za moške obleke

za zimsko sezono

po najnižjih cenah z zagotovilo elegantnega in solidnega izdelovanja. (725—3)

S spoštovanjem

F. CASERMANN,

Gledališke ulice št. 6.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Bracada“, 3200 ton, okoli 12. novembra.

„Surrey“, 4200 „ „ 30. „

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (697—12)

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilliano

d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

mareno pivo

v zabojih po 25 in 50

steklenic

se dobiva iz (476—19)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trdka te vrste. (623—7)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastonj.

Novost za Ljubljano!

Samo na jako kratek čas!

Z visokim dovoljenjem c. kr. deželne vlade

v prostoru v Schellenburgovih ulicah št. 6

nasproti c. kr. poštnemu uradu

velika razstava

adrijatskega akvarija

iz Trsta.

Morje in njega prebivalci,

bogata zbirka živih pomorskih živalij v njih elementu. (736—3)

Ustopenina 30 kr., za vojake 20 kr., za otroke 15 kr.

Odpri od 9. ure dopoldne do 9. ure zvečer.

ne smel bi manjkati v nobeni bolnišnici in otročje sobi: on je desinfekcijsko sredstvo veličastnega pristnega duha po gozdu in je posebno priporočati pri otročjih boleznih, za v sobah otročnic in pri epidemijah. — Ker ima Bittnerjev koniferen spirit v sebi kot zdravilno znane balzamično-smolnate in eterično-oljnat snovi vedno zelene smreke v koncentrovani obliki, ga vsi zdravniki priporočajo pri pljučnih in vratnih boleznih. Bittnerjev koniferen spirit se dobiva samo pri Jul. Bittner-ji, lekarji v Reichenau, Sp. Av. in v spodaj navedenih zalogi.

Cena steklenici 80 kr., 6 steklenic velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr. (706—2)

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ju, lekarji.

Pristen samo z varstveno znamko! Patentovani razpršilni aparat ima ulito firmo: „Bittner, Reichenau, N.-Oe.“

! Priznanje!

Proti

bolečinam v glavi in želodci!

Gospodu lekarnarju TRNKOCZY-ju v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše kri čistilne kugljice, škatljica po 21 kr., izredno dobro služile. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem hudi glavobol in sem ter tja napadajoča me mrzlica, sami nasledki zaprtja in želodčnega katarja, ponehali so hvala Bogu popolnem, ko sem uživala Vaše kri čistilne kugljice, tako, da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevala se Vam vnovič prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še jeden zavitek teh tako izvrstno delujočih kri čistilnih kugljice.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša

(701—3) Lucija Šliber.

Vsak zavoj kri čistilnih kugljice lekarne Trnkoczy mora radi pristnosti na zavitku imeti naslednji nadpis.

Blutreinigungs-Pillen

1 Rolle 1 fl. 5 kr.

Versendet wird nur eine Rolle.

C. kr. priv.

kri čistilne kroglice

v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Diese ausgezeichneten Blutreinigungs-Pillen sind echt und stets frisch zu haben in der Einhorn-Apotheke des Jul. v. Trnkoczy in Laibach, Rathhausplatz Nr. 4.

Jede Rolle muss der Echtheit wegen nebige eigenhändige Unterschrift tragen:

Jul. v. Trnkoczy

THEODOR NODERER & CO.,

protokolovano bankino in lombardno podjetje na Dunaji, I., Schottenring 5, uhod Hessgasse 7, I. nadstropje, (744—1)

1. Za rečno in točno izvedenje nalogov na Dunajski borzi proti zmernemu pokritju.
2. Za prevzetja zneskov v gotovini ali vrednostnih papirjih, pa ne s pod 500 gld. a. v. proti mesečnemu izplačevanju dobička in položitvi računa.
3. Za nakup in prodajo vseh v kurznem listu naznačenih vrednostnih papirjev.
4. Za izplačevanje predplač za skoraj polni znesek na srečke, akcije itd.
5. Za dajanje dobrih svetov kapitalistom, kateri imajo borzne papirje po dražih kurzih v rokah. Prospekti na zahtevanje franco.

izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.